

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1965-66.

(Lovforslaget (nr. 120) findes i tillæg A. sp. 1505, fremsættelsen i tidenden sp. 3145).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1965-66.

(Lovforslaget (nr. 121) findes i tillæg A. sp. 1745, fremsættelsen i tidenden sp. 3152).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Rosing: Som bekendt har vi i det høje ting sidste år vedtaget lov om statens tjenestemænd i Grønland — den lov, som ikke er modtaget med glæde deroppe, navnlig ikke blandt de tjenestemænd, som er normeret i 1. lønningsklasse. Man har tidligere arbejdet for at få deres lønningsforhold forbedret. Under udarbejdelsen af tjenestemandsløven af 1958 har man fra de grønlandske bestillingsmænds side foreslået, at samtlige medlemmer blev rykket op i tjenestemandstillinger. Det blev kun en lille gruppe, nemlig 65, der fik den lønmæssige status som ikke-udsendte tjenestemænd. Resten forblev bestillingsmænd med meget lavere lønninger. Efter mit kendskab til disse tjenestemandes forhold gennem tiderne kan jeg ikke se andet, end at mange af dem har påtaget sig ansvarsfulde opgaver

på lige fod med deres øvrige landsmænd, men de er blevet lønnet meget lavere.

I bemærkningerne til § 2 i forslagets om normeringslov for Grønland står der, at Grønlandsudvalget af 1960s skitseforslag til hovedlinjer for indkomstdannelsen og erhvervspolitikken i Grønland forudsætter, at der bliver foretaget en række individuelle oprykninger til højere lønningsklasser blandt de i henhold til bekendtgørelsen af 8. april 1959 ansatte grønlandske tjenestemænd. De af bekendtgørelsen omfattede tjenestemænd blev ved ikrafttrædelsen af loven om statens tjenestemænd i Grønland i fjor henført til 1. lønningsklasse. Dengang var det på grund af kommunikationsforholdene ikke muligt at indhente oplysninger om enkelte grønlandske tjenestemænd, der sikkert dengang kunne have været oprykket i højere lønningsklasser, som det foreliggende normeringslovforslag giver udtryk for. I øvrigt står der også i bemærkningerne til tjenestemandsløven for Grønland, at nedlæggelsen af stillinger i 1. lønningsklasse ved ledighed ikke vil være til hinder for, at der foretages konkrete oprykninger til højere lønningsrammer inden for 1. lønningsklasse eller til lønklasser, der ligger højere end 1. lønningsklassens højeste lønningsramme, hvilket nu er foreslået.

Så vidt jeg kan konstatere, er der nu foreslået 104 oprykninger inden for 1. lønningsklasse og omkring 110 fra 1. lønningsklasse til højere lønningsklasser. Denne konstatering er meget glædelig. Det kommer selvfølgelig an på, om det høje ting går ind for forslagene, som er tiltrådt af lønningsrådet.

Jeg giver tillige støtte til den tanke, at gennemførelsen af oprykningerne må have virkning fra 1. april 1964, hvor de omhandlede tjenestemænd rettelig burde have haft de foreslåede oprykninger. I statens nuværende finansielle situation vil et sådant normeringslovforslag med så mange oprykninger måske kunne anses for upassende og utilrådeligt; men sådan ser vi ikke på det, for det beløb, som er anslået til disse oprykninger, nemlig 39.000 kr., er ikke til at blive forskrækket over.

Kan det høje ting ordne tjenestemandenes efterslæb som noget rimeligt og nødvendigt, vil jeg anse forslaget for endnu